

Preňešťasná tá hod'ina

mládenecká, Hronské Kľačany, Tekov

♩ = 80

Pre-ňeš-t'as - ná tá ho - d'i - na, keď som i - šla ja do mli - na, pre - ňe - šťas - ná
bo - la, čo son u - ro - bi - la, keď son mľe - la.

2. Išla son sa majstra pitať,
či ja muožem žitko sipať,
a majster hovorí,
že mi ňedovoľí,
že ma kúvať.
3. Už je kameň nakuvaní,
aj zubuoček naostrení,
len pšenicu sipať,
len pšenicu sipať,
majstra ňeňi.
4. Išou majster na odvazku,
milů volau na prehácku,
milá ísť nekcela,
ľen ho skusuvala,
ísť mosela.
5. Zafčas ráno na sviťáňi,
chodi majster ňevispani,
a milá plakala,
svoj vienok hľadala,
pod schodami.
6. Ňeplač, milá, ňenajd'eš ho,
ňeplač, milá, ňenajd'eš ho,
tvoj vienok zeľeni,
pláva po Dunaji,
po Dunaji.